

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17492 *Llei orgànica 1/2009, de 3 de novembre, complementària de la Llei de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina judicial, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

Preàmbul

I

La modernització de l'Administració de justícia que anima la Llei de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina judicial ha introduït en el debat públic una fructífera reflexió sobre la conveniència de projectar-la també sobre altres àmbits que hi estan vinculats. Com a conseqüència d'aquest diàleg reflexiu, generat dins i fora del Parlament, s'ha considerat pertinent introduir alguns canvis a la Llei orgànica del poder judicial amb el propòsit d'acompanyar aquella implantació i atendre, al mateix temps, certes millores tècniques que fa molt de temps que s'estan demanant.

II

Així, s'han introduït una sèrie de reformes encaminades a l'agilitació de la justícia, que tenen com a objectiu l'optimització dels recursos i millorar-ne la prestació en tant que servei públic essencial.

En aquest sentit, s'ha reformat l'article 82 per a la tramitació dels recursos d'apel·lació davant de les resolucions dictades pels jutges de primera instància en processos seguits pels tràmits del judici verbal per raó de la quantia, que han de ser resolts per un sol magistrat, designat per torn de repartiment. Amb això s'aconsegueix reduir el temps de resposta en la segona instància en conflictes que, pel fet de tractar-se d'assumptes que no revesteixen especial complexitat, no necessiten ser resolts per un òrgan col·legiat. Alhora, es fa una nova redacció d'aquest mateix precepte, que millora la sistemàtica.

També ha de contribuir a l'agilitació de la justícia, i a millorar els estàndards de qualitat, l'establiment del que s'anomena «jutges d'adscripció territorial», que, per designació del president del Tribunal Superior de Justícia, han d'exercir les seves funcions jurisdiccionals a les places que estiguin vacants, com a reforç d'òrgans judicials o en les altres el titular de les quals es prevegi que estarà absent durant un temps superior a un mes. Amb això es pretén evitar en la mesura del possible la interinitat en l'exercici de funcions jurisdiccionals i potenciar el seu desenvolupament pels membres de la carrera judicial, cosa que sens dubte ha de redundar en una ostensible millora de la qualitat del servei públic.

En la mateixa línia de millora dels aspectes organitzatius de l'Administració de justícia, s'ha inclòs en la reforma un canvi en el sistema de provisió de places en les audiències provincials. En la regulació anterior es preveia que l'antiguitat en òrgans mixtos es computés per meitat als únics efectes d'accedir a ocupar plaça a les audiències provincials, i això perquè s'entenia que en aquells s'exerceix tant la jurisdicció civil com penal. No és raonable mantenir aquest criteri, atès que en tals òrgans mixtos l'exercici de la jurisdicció en cada

ordre és, en qualsevol cas, ple i qualitativament idèntic al d'òrgans amb separació dels ordres jurisdiccionals civil i penal, i per això s'ha disposat que l'antiguitat en els dits òrgans es computi igual per als dos ordres.

III

En compliment del mandat emanat del Congrés dels Diputats, mitjançant resolució aprovada el dia 19 de maig de 2009 amb motiu del debat de l'Estat de la nació, es realitza un canvi en el tractament del que s'ha anomenat la «jurisdicció universal», a través de la modificació de l'article 23 de la Llei orgànica del poder judicial per incorporar, d'una banda, tipus de delictes que no hi estaven inclosos i la persecució dels quals està emparada en els convenis i costum del dret Internacional, com són els de lesa humanitat i crims de guerra. D'altra banda, la reforma permet adaptar i clarificar el precepte d'acord amb el principi de subsidiarietat i la doctrina emanada del Tribunal Constitucional i la jurisprudència del Tribunal Suprem.

IV

Als propòsits anteriors, s'hi ha d'unir la intenció de millorar la conciliació de la vida familiar i laboral per als membres de la carrera judicial. Hi contribueix la supressió del trasllat forçós amb motiu de l'ascens a la categoria de magistrat, que trenca el vincle existent fins ara entre la categoria de l'òrgan judicial i la professional del seu titular. D'aquesta manera es possibilita la permanència en el mateix destí encara que s'hagi produït l'ascens, i pot optar per continuar a la plaça que ocupava o bé ocupar la vacant que en el moment de l'ascens li sigui oferta. En el text també es preveu el mecanisme de cobertura de places i el règim transitori aplicable als qui hagin renunciat amb anterioritat a l'ascens forçós.

Aquest mateix objectiu es persegueix amb la reforma de les vacances dels membres de la carrera judicial, que tenen el mateix tractament i la mateixa durada ja generalitzada per a la resta dels membres integrants de la funció pública.

Finalment, també s'hi inclou una regulació de l'excedència voluntària per atendre un fill o un altre familiar a càrrec, i se supera la prohibició existent ara per als qui, estant en aquesta situació, no poden participar en cursos de formació o en concursos de trasllat, i es veuen obligats, en el cas d'aquests últims, a sol·licitar el reingrés al servei actiu, per després tornar a la situació d'excedència voluntària pel temps que resti del seu gaudi. La nova regulació els permet seguir mantenint la situació d'excedència malgrat participar en cursos de formació o en concursos de trasllat, si bé en aquest últim cas únicament durant els primers dos anys, en els quals es té dret a la reserva de plaça.

V

La present Llei també regula un dipòsit d'escassa quantia i previ a la interposició del recurs, el fi principal del qual és dissuadir els qui recorrin sense cap fonament jurídic, perquè no prolonguin indegudament el temps de resolució del procés en perjudici del dret a la tutela judicial efectiva de les altres parts personades en el procés. Els ingressos que es puguin generar per l'ús abusiu del dret als recursos es vinculen directament al procés de modernització de la justícia, a la creació i manteniment d'una plataforma de connectivitat entre les diferents aplicacions i sistemes informàtics presents a l'Administració de justícia i a finançar el benefici de justícia gratuïta. Aquests ingressos es distribueixen entre l'Estat i les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia.

VI

Finalment, la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, ha representat, sens dubte, una fita en la lluita per l'eradicació de la violència exercida per l'home sobre la dona en l'àmbit domèstic i de les relacions d'afectivitat.

Els recents pronunciaments del Tribunal Constitucional en les seves sentències 59/2008 i 45/2009, en què es declara la constitucionalitat del tractament diferenciat de la violència de gènere, han suposat la consolidació de la política desenvolupada en aquesta matèria durant aquests últims anys.

L'Exposició de motius de la Llei orgànica 1/2004 va predicar el caràcter de jutjats «especialitzats» dels òrgans judicials als quals va atribuir la competència per conèixer d'aquesta classe d'il·lícits. Tanmateix, l'especialització no es pot considerar efectiva si no s'assignen els mitjans necessaris que assegurin una preparació específica. Això és el que ha passat fins ara, a causa de la previsió legal d'un model de formació continuada amb caràcter voluntari.

Per això, i des del convenciment que l'especialització condueix a una justícia millor, s'ha introduït una reforma en aquesta Llei, que preveu l'especialització dels jutjats i tribunals amb competència exclusiva en violència sobre la dona a través de la formació obligatòria.

Article primer.

Es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en els termes següents:

U. Els apartats 4 i 5 de l'article 23 queden redactats de la forma següent:

«4. Igualment, és competent la jurisdicció espanyola per conèixer dels fets comesos per espanyols o estrangers fora del territori nacional susceptibles de tipificar-se, segons la llei espanyola, com algun dels següents delictes:

- a) Genocidi i lesa humanitat.
- b) Terrorisme.
- c) Pirateria i apoderament il·lícit d'aeronaus.
- d) Delictes relatius a la prostitució i corrupció de menors i incapaços.
- e) Tràfic il·legal de drogues psicòtropes, tòxiques i estupefaents.
- f) Tràfic il·legal o immigració clandestina de persones, siguin o no treballadors.
- g) Els relatius a la mutilació genital femenina, sempre que els responsables es trobin a Espanya.
- h) Qualsevol altre que, segons els tractats i convenis internacionals, en particular els convenis de dret internacional humanitari i de protecció dels drets humans, hagi de ser perseguit a Espanya.

Sense perjudici del que puguin disposar els tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya, perquè puguin conèixer els tribunals espanyols dels anteriors delictes ha de quedar acreditat que els seus presumptes responsables es troben a Espanya o que hi ha víctimes de nacionalitat espanyola, o constatar-se algun vincle de connexió rellevant amb Espanya i, en tot cas, que en un altre país competent o en el si d'un Tribunal internacional no s'ha iniciat procediment que suposi una investigació i una persecució efectiva, si s'escau, de tals fets punibles.

El procés penal iniciat davant la jurisdicció espanyola s'ha de sobreseure provisionalment quan quedi constància del començament d'un altre procés sobre els fets denunciats al país o pel Tribunal als quals es refereix el paràgraf anterior.

5. Si es tramita causa penal a Espanya pels supòsits que regulen els anteriors apartats 3 i 4, és aplicable en tot cas el que disposa la lletra c) de l'apartat 2 del present article.»

Dos. L'article 82 té la redacció següent:

«Article 82.

1. Les audiències provincials han de conèixer en l'ordre penal:

1r De les causes per delicte, a excepció dels que la Llei atribueix al coneixement dels jutjats penals o d'altres tribunals previstos en aquesta Llei.

2n Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades pels jutjats d'instrucció i penal de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions dels jutjats d'instrucció en judici de faltes l'audiència s'ha de constituir amb un sol magistrat, mitjançant un torn de repartiment.

3r Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions en matèria penal dictades pels jutjats de violència sobre la dona de la província. A fi de facilitar el coneixement d'aquests recursos, i atenent el nombre d'assumpes existents, s'han d'especialitzar una o diverses de les seves seccions de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei orgànica. Aquesta especialització s'estén als supòsits en què correspongui a l'Audiència Provincial l'enjudiciament en primera instància d'assumpes instruits pels jutjats de violència sobre la dona de la província.

4t Les Audiències Provincials han de conèixer també dels recursos contra les resolucions dels jutjats de menors amb seu a la província i de les qüestions de competència entre aquests.

5è Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dels jutjats de vigilància penitenciària, quan la competència no correspongui a la sala penal de l'Audiència Nacional.

2. Les Audiències Provincials han de conèixer en l'ordre civil:

1r Dels recursos que estableixi la llei contra resolucions dictades en primera instància pels jutjats de primera instància de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions dels jutjats de primera instància que se segueixin pels tràmits del judici verbal per raó de la quantia, l'Audiència s'ha de constituir amb un sol magistrat, mitjançant un torn de repartiment.

2n Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades en primera instància pels jutjats mercantils, llevat de les que es dictin en incidents concursals que resolguin qüestions de matèria laboral; s'han d'especialitzar amb aquesta finalitat una o diverses de les seves seccions, de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei orgànica.

3r Així mateix, la secció o seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant que s'especialitzin a l'empara del que preveu el paràgraf anterior han de conèixer, a més, en segona instància i de forma exclusiva, de tots els recursos als quals es refereix l'article 101 del Reglament núm. 40/94, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, i el Reglament 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència han d'estendre la seva jurisdicció a tot el territori nacional, i a aquests únics efectes es denominen Tribunals de Marca Comunitària.

4t Les audiències provincials també han de conèixer dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades en matèria civil pels jutjats de violència sobre la dona de la província. A fi de facilitar el coneixement d'aquests recursos, i atenent el nombre d'assumpes existents, es poden especialitzar una o diverses de les seves seccions de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei orgànica.

3. Correspon igualment a les audiències provincials el coneixement:

1r De les qüestions de competència en matèria civil i penal que se suscitin entre jutjats de la província que no tinguin un altre superior comú.

2n De les recusacions dels seus magistrats, quan la competència no estigui atribuïda a la sala especial existent a aquests efectes als tribunals superiors de justícia.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 184, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els dies i hores inhàbils es poden habilitar amb subjecció al que disposen les lleis processals.»

Quatre. Es modifica l'apartat 5 de l'article 231, que queda redactat de la manera següent:

«5. En les actuacions orals es pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua utilitzada, amb el seu jurament o promesa previs.»

Cinc. Es modifica l'article 267, que fa una nova redacció dels apartats 7 i 8 i introdueix un nou apartat 9, en els termes següents:

«7. De la mateixa manera que estableixen els apartats anteriors ha de procedir el secretari judicial quan es necessiti aclarir, rectificar, solucionar o completar els decrets que hagi dictat.

8. No es pot interposar cap recurs contra els actes o decrets en què es resolgui sobre l'aclariment, rectificació, esmena o complement a què es refereixen els anteriors apartats d'aquest article, sense perjudici dels recursos que siguin procedents, si s'escau, contra la sentència, interlocutòria o decret a què es refereixi la sol·licitud o actuació d'ofici del Tribunal o del secretari judicial.

9. Els terminis per als recursos que siguin procedents contra la resolució de què es tracti s'interrompen des que se'n sol·liciti l'aclariment, rectificació, esmena o complement i, en tot cas, es comencen a computar des de l'endemà de la notificació de la interlocutòria o decret que reconegui o negui l'omissió del pronunciament i acordi o denegui esmenar-ho.»

Sis. L'apartat 1 de l'article 311 queda redactat en els termes següents:

«Article 311.

1. De cada quatre vacants que es produeixin en la categoria de magistrat, dos donen lloc a l'ascens dels jutges que ocupin el primer lloc en l'escalafó dins d'aquesta categoria.

El magistrat ascendit així pot optar per continuar a la plaça que ocupava o per ocupar la vacant que en el moment de l'ascens li sigui oferta, i ho ha de comunicar al Consell General del Poder Judicial en la forma i el termini que aquest determini. En el primer cas no pot participar en els concursos ordinaris de trasllat durant tres anys si la plaça que ocupava és de categoria de jutge i un any si és de categoria de magistrat.

La tercera vacant s'ha de proveir, entre jutges, per mitjà de proves selectives en els ordres jurisdiccionals civil i penal, i d'especialització en els ordres contenciosos administratiu, social i mercantil.

La quarta vacant s'ha de proveir per concurs entre juristes de reconeguda competència i amb més de deu anys d'exercici professional que superin el curs de formació a què es refereix l'apartat 5 de l'article 301. Al seu torn, una tercera part d'aquestes vacants es reserva a membres del cos de secretaris judicials de primera o segona categoria.

Per aquest procediment només es pot convocar un nombre de places que no superi el total de les efectivament vacants més les previsibles que s'hagin de produir durant el temps en què es prolongui la resolució del concurs.

A les comunitats autònomes on hi hagi més d'una llengua oficial o tinguin dret civil propi s'apliquen, per a la provisió d'aquestes places, les previsions que estableix a aquest efecte la present Llei.»

Set. L'apartat 2 de l'article 318 queda redactat de la forma següent:

«2. El mateix jurament o promesa es presta quan s'ascendeixi de categoria en la carrera.»

Vuit. S'introdueix un apartat 3 bis i es modifica l'apartat 5 a l'article 329, en els termes següents:

«3 bis. Els que obtinguin plaça per concurs o ascens en jutjats de violència sobre la dona, en jutjats penals especialitzats en violència de gènere o en seccions penals i civils especialitzades en violència de gènere han de participar, abans de prendre possessió del seu nou destí, en les activitats d'especialització en matèria de violència de gènere que estableixi el Consell General del Poder Judicial.»

«5. Els concursos per a la provisió de places dels jutjats centrals d'instrucció, centrals penals, centrals de menors i de vigilància penitenciària es resolen a favor dels qui hagin prestat serveis en l'ordre jurisdiccional penal durant vuit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; a falta d'aquest criteri, a favor de qui tingui millor lloc a l'escalafó.

Els concursos per a la provisió de places dels jutjats centrals contenciosos administratius es resolen a favor dels qui tinguin l'especialitat en l'esmentat ordre jurisdiccional; si no, pels qui hagin prestat serveis en l'esmentat ordre durant vuit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i a falta d'aquests criteris, per qui tingui millor lloc a l'escalafó. En aquest últim cas els que obtinguin plaça han de participar abans de prendre possessió en el seu nou destí en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi per reglament per als casos de canvi d'ordre jurisdiccional.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2, 3, 5 i 7 de l'article 330, que queden redactats de la manera següent:

«2. En cada sala o secció contenciosa administrativa dels tribunals superiors de justícia, una de les places es reserva a magistrat especialista en l'esmentat ordre jurisdiccional, amb preferència del que ocupi millor lloc al seu escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per aquest sistema és de dues, i es manté idèntica proporció en els increments successius.

No obstant això, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en aquest ordre, pot continuar en el seu destí fins que se li adjudiqui la primera vacant d'especialista que es produeixi. En els concursos per a la provisió de la resta de places tenen preferència els magistrats que hagin prestat serveis en l'esmentat ordre jurisdiccional durant vuit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.»

«3. En cada sala o secció social dels tribunals superiors de justícia, una de les places es reserva a magistrat especialista en l'esmentat ordre jurisdiccional o que hagi pertangut a l'extingit cos de magistrats de treball, amb preferència del que ocupi el millor lloc en el seu escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per aquest sistema és de dues, i es manté idèntica proporció en els increments successius.

No obstant això, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en aquest ordre, pot continuar en el seu destí fins que se li adjudiqui la primera vacant d'especialista que es produeixi. En els concursos per a la provisió de la resta de places tenen preferència els magistrats que hagin prestat serveis en l'esmentat ordre jurisdiccional durant vuit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.»

«5. Els concursos per a la provisió de places d'audiències provincials s'han d'ajustar a les regles següents:

a) Si hi ha diverses seccions i aquestes estan dividides per ordres jurisdiccionals, tenen preferència en el concurs els magistrats que hagin prestat serveis en l'ordre jurisdiccional corresponent durant sis anys dins dels deu anys immediatament anteriors a data de la convocatòria. L'antiguitat en òrgans mixtos es computa igual per als dos ordres jurisdiccionals.

b) Si hi ha diverses seccions i aquestes no estan dividides per ordres jurisdiccionals, tenen preferència en el concurs els magistrats que hagin prestat serveis en l'ordre jurisdiccional corresponent durant sis anys dins dels deu anys immediatament anteriors a data de la convocatòria. L'antiguitat en òrgans mixtos es computa igual per als dos ordres jurisdiccionals.

c) Si hi ha una o diverses seccions de les audiències provincials que coneguin en segona instància dels recursos interposats contra tot tipus de resolucions dictades pels jutjats mercantils, una de les places es reserva a magistrat que, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels esmentats jutjats, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que per reglament determini el Consell General del Poder Judicial, tinguin millor lloc en el seu escalafó. Si la secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per aquest sistema és de dues, i es manté idèntica proporció en els increments successius. No obstant això, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en aquest ordre, pot continuar en el seu destí fins que se li adjudiqui la primera vacant d'especialista que es produeixi. En els concursos per a la provisió de la resta de places tenen preferència els magistrats que acreditin haver-se mantingut més temps en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, els magistrats que acreditin haver-se mantingut més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos.

d) A la secció o seccions a les quals en virtut de l'article 80.3 d'aquesta Llei se'ls atribueixi únicament i exclusivament el coneixement en segona instància dels recursos interposats contra tot tipus de resolucions dictades pels jutjats mercantils, tenen preferència en el concurs per a la provisió de les seves places els magistrats que, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels esmentats jutjats, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que per reglament determini el Consell General del Poder Judicial, tinguin millor lloc en el seu escalafó. Si no, s'han de cobrir amb els magistrats que acreditin haver-se mantingut més temps en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, els magistrats que acreditin haver-se mantingut més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos.»

«7. Els concursos per a la provisió de places de les sales de l'Audiència Nacional es resolen a favor dels qui tinguin la corresponent especialització en l'ordre respectiu; si no pels qui hagin prestat serveis en l'ordre jurisdiccional corresponent durant vuit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i a falta de tots aquests criteris, per qui tingui millor lloc en l'escalafó.

La provisió de places de la Sala d'Apel·lació de l'Audiència Nacional es resol a favor dels qui, amb més de quinze anys d'antiguitat en la carrera, hagin prestat serveis almenys durant deu anys en l'ordre jurisdiccional penal, i es prefereix entre ells els qui tinguin la condició d'especialista.»

Deu. L'article 334 té la redacció següent:

«Article 334.

Les places que quedin vacants per falta de sol·licitants, les han de proveir els que siguin promoguts o ascendeixin a la categoria necessària, d'acord amb el torn que correspongui.

Les vacants que, d'acord amb el que preveu el paràgraf segon de l'apartat primer de l'article 311, no siguin cobertes pels jutges ascendits a la categoria de magistrat han de ser ofertes mitjançant concurs ordinari de trasllat als membres de la carrera amb categoria de jutge; si no són cobertes, s'han d'oferir als jutges provinents de l'Escola Judicial, sense que en cap cas les vacants en òrgans judicials col·legiats puguin ser sol·licitades com a primer destí.»

Onze. S'introdueix un nou capítol VI bis en el títol primer del llibre IV amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VI bis.

Dels jutges d'adscripció territorial

Article 347 bis.

1. En cada Tribunal Superior de Justícia, i per a l'àmbit territorial de la província, s'han de crear les places de jutges d'adscripció territorial que determini la Llei de demarcació i planta judicial.

2. Per designació del president del Tribunal Superior de Justícia, els jutges d'adscripció territorial han d'exercir les seves funcions jurisdiccionals a les places que estiguin vacants, com a reforç d'òrgans judicials o en aquelles places el titular de les quals prevegi que estarà absent més de tres mesos o, excepcionalment, per un temps superior a un mes.

3. A les comunitats autònomes pluriprovincials i quan les raons del servei ho requereixin, el president del Tribunal Superior de Justícia pot realitzar excepcionalment crides per a òrgans judicials d'una altra província pertanyent a l'àmbit territorial de l'esmentat Tribunal.

4. A les comunitats autònomes on hi hagi més d'una llengua oficial o tinguin dret civil propi s'apliquen, per a la provisió d'aquestes places, les previsions que estableix a aquest efecte la present Llei.»

Dotze. Es modifica l'apartat d) i s'afegeix un apartat f) a l'article 351, en els termes següents:

«d) Quan siguin nomenats o adscrits com a lletrats al servei del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, del Tribunal Constitucional, del Consell General del Poder Judicial o del Tribunal Suprem, o magistrats del gabinet tècnic del Tribunal Suprem, o al servei del Defensor del Poble o òrgan equivalent de les comunitats autònomes.»

«f) Quan prestin servei al Ministeri de Justícia en virtut de nomenament per Reial decret o a les conselleries de Justícia, o assimilades, de les comunitats autònomes, en virtut de nomenament per Decret, en càrrecs que tinguin rang inferior al de ministre o conseller de comunitat autònoma.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 358 queda redactat en la forma següent:

«2. S'exceptuen del que preveu l'apartat anterior les excedències voluntàries per tenir cura de fills i per atendre un familiar a què es refereixen els apartats d) i e) de l'article 356, en què el període de permanència en les esmentades situacions és computable als efectes de triennis i drets passius. En aquest mateix període es permet participar en cursos de formació. Durant els dos primers anys es té dret a la reserva de la plaça en què s'exerceixen les funcions i al còmput de l'antiguitat, així com a participar en els concursos de trasllat. Transcorregut aquest període, la reserva ho és a un lloc a la mateixa província i d'igual categoria, i s'ha de sol·licitar, el mes anterior a la finalització del període màxim de permanència en aquesta, el reintegrés al servei actiu; si no es fa, es declara d'ofici en la situació d'excedència voluntària per interès particular.»

Catorze. L'article 371 té la redacció següent:

«Article 371.

1. Els jutges i magistrats tenen dret a gaudir com a mínim, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguin proporcionalment si el temps de servei durant l'any va ser menor.

Als efectes del que preveu el present article, no es consideren dies hàbils els dissabtes.

Així mateix, tenen dret a un dia hàbil addicional en complir quinze anys de servei, i s'afegeix un dia hàbil més en complir els vint, vint-i-cinc i trenta anys de servei, respectivament, fins a un total de vint-i-sis dies hàbils per any natural.

2. Els presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem i de la resta dels tribunals gaudeixen del permís de vacances durant el mes d'agost; se n'exceptuen aquells a qui correspongui formar la sala prevista en els articles 61 i 180 d'aquesta Llei.»

Quinze. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 5 de l'article 438, amb la redacció següent:

«En els partits judicials en què l'escàs nombre d'òrgans judicials ho aconselli, el mateix secretari judicial de la unitat processal de suport directe pot estar al capdavant dels serveis comuns processals que es constitueixin amb les funcions detallades a l'apartat 3 d'aquest article.»

Setze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 446, que queda redactat de la manera següent:

«2. L'abstenció s'ha de formular per escrit motivat dirigit al jutge o magistrat si es tracta d'una unitat de suport directe a un òrgan judicial unipersonal, al president si es tracta d'una unitat de suport directe a un òrgan judicial col·legiat o al jutge o magistrat que correspongui per torn de repartiment si desenvolupa les seves funcions en un servei comú, i han de decidir, respectivament, la qüestió.

En cas que es confirmi l'abstenció, el secretari judicial que s'hagi abtingut ha de ser reemplaçat pel seu substitut legal; en cas de denegar-se, aquell ha de continuar actuant en l'assumpte.»

Disset. L'apartat 1 de l'article 453 queda redactat de la forma següent:

«1. Correspon als secretaris judicials, amb exclusivitat i plenitud, l'exercici de la fe pública judicial. En l'exercici d'aquesta funció, han de deixar constància fefaent de la realització d'actes processals en el tribunal o davant d'aquest i de la producció de fets amb transcendència processal mitjançant les oportunes actes i diligències.

Quan s'utilitzin mitjans tècnics de gravació o reproducció, les vistes es poden desenvolupar sense la intervenció del secretari judicial, en els termes que preveu la llei. En tot cas, el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat i integritat del que s'ha gravat o reproduït.»

Divuit. Es modifiquen l'apartat 2 i la lletra A de l'apartat 3 de l'article 521, que queden redactats de la manera següent:

«2. Les relacions de llocs de treball han de contenir la dotació de tots els llocs de treball de les diferents unitats que componen l'Oficina judicial, inclosos els que hagin de ser ocupats per secretaris judicials, i han d'indicar la seva denominació, ubicació, els requisits exigits per al seu desenvolupament, el complement general de lloc i el complement específic.»

«A) Centre gestor. Centre de destí.

Als efectes de l'ordenació dels llocs de treball i de la seva ocupació pel personal funcionari, tenen la consideració de centres gestors els òrgans competents del Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de les comunitats autònomes per a la gestió del personal, als quals correspon la formulació de la relació de llocs de treball en els seus àmbits territorials respectius.

S'entén per centre de destí:

Cadascun dels serveis comuns processals.

El conjunt d'unitats processals de suport directe a òrgans judicials que radiquin en el mateix municipi.

El Registre Civil Central i els registres civils únics de cada localitat, on n'hi hagi.

Cadascuna de les fiscalies o adscripcions de fiscalies.

Als instituts de medicina legal, ells que la seva norma de creació estableixi com a tals.

A l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, ells que la seva norma de creació estableixi com a tals.

La Mutualitat General Judicial.

Cada Oficina judicial de suport directe a jutjats de pau de més de 7.000 habitants o de menys de 7.000 habitants, dotats de plantilla funcional per raó de la seva càrrega de treball.

El Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem.

Les secretaries de Govern.»

Dinou. S'hi afegeix una disposició addicional quinzena amb la redacció següent:

«Quinzena. *Dipòsit per recórrer.*

1. La interposició de recursos ordinaris i extraordinaris, la revisió i la rescissió de sentència ferma a instància del rebel, en els ordres jurisdiccionals civil, social i contenciós administratiu, necessiten la constitució d'un dipòsit a aquest efecte.

En l'ordre penal aquest dipòsit és exigible únicament a l'acusació popular.

En l'ordre social i per a l'exercici d'accions per a l'efectivitat dels drets laborals en els procediments concursals, el dipòsit és exigible únicament als qui no tinguin la condició de treballador o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social.

2. El dipòsit únicament s'ha de consignar per a la interposició de recursos que s'hagin de tramitar per escrit.

3. Tothom que pretengui interposar recurs contra sentències o actes que posin fi al procés o n'impedeixin la continuació, ha de consignar com a dipòsit:

a) 30 euros, si es tracta de recurs de queixa.

b) 50 euros, si es tracta de recurs d'apel·lació o de rescissió de sentència ferma a instància del rebel.

c) 50 euros, si es tracta de recurs extraordinari per infracció processal.

d) 50 euros, si el recurs és el de cassació, inclòs el de cassació per a la unificació de doctrina.

e) 50 euros, si és revisió.

4. Així mateix, per a la interposició de recursos contra resolucions dictades pel jutge o tribunal que no posin fi al procés ni n'impedeixin la continuació en qualsevol instància és necessària la consignació com a dipòsit de 25 euros. El mateix import ha de consignar qui recorri en revisió les resolucions dictades pel secretari judicial.

S'exclou de la consignació de dipòsit la formulació del recurs de reposició que la llei exigeixi amb caràcter previ al recurs de queixa.

5. El ministeri fiscal també queda exempt de constituir el dipòsit que per recórrer exigeix aquesta Llei.

L'Estat, les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes autònoms dependents de tots aquests queden exempts de constituir el dipòsit esmentat.

6. En notificar-se la resolució a les parts, s'ha d'indicar la necessitat de constitució de dipòsit per recórrer, així com la forma d'efectuar-lo.

L'admissió del recurs necessita que, en interposar-se aquest si es tracta de resolucions interlocutòries, en presentar el recurs de queixa, en presentar la demanda de rescissió de sentència ferma en la rebel·lia i revisió, o en anunciar-se o preparar-se aquest en els altres casos, s'hagi consignat a l'oportuna entitat de crèdit i al "Compte de dipòsits i consignacions" obert a nom del jutjat o del tribunal la quantitat objecte de dipòsit, fet que ha de ser acreditat. El secretari ha de verificar la constitució del dipòsit i deixar-ne constància en les actuacions.

7. No s'admet a tràmit cap recurs el dipòsit del qual no estigui constituït.

Si el recurrent ha incorregut en defecte, omissió o error en la constitució del dipòsit, s'ha de concedir a la part el termini de dos dies per esmenar el defecte, amb aportació, si s'escau, de documentació acreditativa.

Si no s'efectua, s'ha de dictar interlocutòria que posi fi al tràmit del recurs, o que inadmeti la demanda, i queda ferma la resolució impugnada.

8. Si s'estima totalment o parcialment el recurs, o la revisió o rescissió de sentència, a la mateixa resolució s'ha de disposar la devolució de la totalitat del dipòsit.

9. Quan l'òrgan jurisdiccional inadmet el recurs o la demanda, o confirma la resolució objecte de recurs, el recurrent o demandant perd el dipòsit, al qual s'ha de donar el destí que preveu aquesta disposició.

10. Els dipòsits perduts i els rendiments del compte queden afectats a les necessitats derivades de l'activitat del Ministeri de Justícia, i es destinen específicament a sufragar les despeses corresponents al dret a l'assistència jurídica gratuïta, i a la modernització i informatització integral de l'Administració de justícia. A aquests efectes, els ingressos procedents dels dipòsits perduts i els rendiments del compte generen crèdit en els estats de despeses de la secció 13 "Ministeri de Justícia".

11. El Ministeri de Justícia ha de transferir anualment a cada comunitat autònoma amb competències assumides en matèria de justícia, per als fins anteriorment indicats, el quaranta per cent del que s'ha ingressat al seu territori per aquest concepte, i destinar un vint per cent de la quantia global per al finançament de l'ens instrumental participat pel Ministeri de Justícia, les comunitats autònomes i el Consell General del Poder Judicial, encarregat d'elaborar una plataforma informàtica que asseguri la connectivitat entre tots els jutjats i tribunals d'Espanya.

12. La quantia del dipòsit per recórrer pot ser actualitzada i revisada anualment mitjançant Reial decret.

13. L'exigència d'aquest dipòsit és compatible amb la meritació de la taxa exigida per l'exercici de la potestat jurisdiccional.

14. El dipòsit que preveu la present disposició no és aplicable per a la interposició dels recursos de suplicació o de cassació en l'ordre jurisdiccional social, ni de revisió en l'ordre jurisdiccional civil, que continuen regulant-se pel que preveuen, respectivament, la Llei de procediment laboral i la Llei d'enjudiciament civil.»

Vint. S'afegeixen tres nous apartats 6, 7 i 8 a la disposició transitòria vuitena, que queden redactats de la manera següent:

«6. Els membres de la carrera judicial o d'altres cossos que, en entrar en vigor els apartats 6, 7 i 8 de la present disposició transitòria, estiguin en situació d'excedència voluntària per la causa que preveu l'apartat f) de l'article 356 i, de conformitat amb l'apartat f) de l'article 351, els correspongui la de serveis especials, passen a aquesta última situació, i es computen com a serveis efectius en la carrera judicial el temps que hagin estat en l'esmentada excedència voluntària.

7. Quan cessin en la situació de serveis especials, llevat que hagin obtingut nova plaça per concurs, queden adscrits amb caràcter provisional a les sales del Tribunal Suprem, a les dels tribunals superiors de justícia o de l'Audiència o als jutjats de la població en què estaven destinats en cessar en el servei actiu, en funció de la categoria i ordre jurisdiccional en què servien.

8. Aquesta adscripció es manté fins que es produeixi la primera vacant de la seva categoria i, si s'escau, torn en el Tribunal Suprem, tribunals superiors de justícia, audiència o jutjats a què estaven adscrits, la qual se'ls adjudica fora de concurs i amb caràcter preferent.»

Vint-i-un. S'hi afegeix una disposició transitòria trenta-novena amb la redacció següent:

«Trenta-novena.

Els jutges que, per haver renunciat a l'ascens d'acord amb la legislació anterior, estiguin obligats a mantenir-se un temps determinat a l'esmentada categoria, no poden ascendir fins que hagi transcorregut aquest termini. Després de l'ascens, si opten per continuar a la plaça que ocupaven no poden participar en els concursos ordinaris de trasllat durant tres anys.»

Vint-i-dos. S'hi afegeix una disposició transitòria quarantena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quarantena. *Règim transitori.*

Els jutges i magistrats que, en entrar en vigor aquesta disposició transitòria, estiguin en comissió de serveis amb rellevament de funcions desenvolupant funcions al servei del Tribunal Suprem, passen en aquell moment a la situació de serveis especials en la carrera judicial, situació en que es mantenen fins que les places siguin cobertes mitjançant l'oportú concurs.»

Article segon.

Es modifica la disposició transitòria quarta de la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quarta. *Establiment de relacions de llocs de treball*

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides han de procedir, en els seus àmbits respectius, a l'organització de les Oficines judicials i unitats administratives en la forma que estableix aquesta Llei, així com a l'elaboració i aprovació de les relacions de llocs de treball de conformitat amb les normes i procediments que s'hi contenen.

Aprovades les relacions de llocs de treball pel Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes, s'ha de procedir a l'acoblament dels funcionaris amb destí definitiu en l'àmbit territorial respectiu, mitjançant les fases següents:

La convocatòria de procediments de lliure designació per als llocs que s'hagin de cobrir per aquest sistema.

La convocatòria de concursos específics per als llocs de treball que s'hagin de cobrir per aquest sistema, en el qual, per una sola vegada, poden participar en exclusiva els funcionaris destinats al municipi on s'hagin d'ocupar aquest llocs de treball.

La confirmació dels funcionaris en els llocs de treball que estaven ocupant, quan aquests figurin a les corresponents relacions de llocs de treball amb similar contingut, fins i tot amb diferent denominació.

La reordenació o redistribució d'efectius i, si s'escau, la reassignació forçosa en supòsits d'amortització, supressió o requalificació de llocs, d'acord amb els procediments establerts.

Aquests processos s'han de portar a terme a mesura que s'aprovin les relacions de llocs de treball de forma gradual i en funció de les possibilitats organitzatives, tècniques i pressupostàries de les administracions competents.»

Article tercer.

S'afegeix una nova disposició final única a la Llei orgànica 3/1981, de 6 d'abril, del Defensor del Poble.

«Disposició final única. *Mecanisme Nacional de Prevenció de la Tortura.*

Primer. El Defensor del Poble exerceix les funcions del Mecanisme Nacional de Prevenció de la Tortura de conformitat amb la Constitució, la present Llei i el Protocol facultatiu de la Convenció contra la tortura o altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants.

Segon. Es crea un Consell Assessor com a òrgan de cooperació tècnica i jurídica en l'exercici de les funcions pròpies del Mecanisme Nacional de Prevenció, que ha de ser presidit per l'adjunt en qui el Defensor del Poble delegui les funcions

que preveu aquesta disposició. El Reglament n'ha de determinar l'estructura, composició i funcionament.»

Disposició final. *Entrada en vigor.*

La present Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei Orgànica i que la facin complir.

Madrid, 3 de novembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO